

BAV DAVASI'NDA HUKUKUN GEREĞİ UYGULANSIN

- Bilim Araştırma Vakfı mensuplarının ve BAV Fahri Başkanı Sayın Adnan Oktar'ın yargılandığı “**Bilim Araştırma Vakfı Davası**”, İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülmüş (2004//337 E.) ve mahkeme dosyanın “zamanaşımı sebebiyle ortadan kaldırılmasına” karar vermiştir. Dosya temyiz başvurusu üzerine Yargıtay'a geldiğinde, **Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı** da bu kararın **onanması yönünde görüş bildirmiştir**.
- Aynı davada (iddianameleri daha sonra düzenlendiği için) haklarında zamanaşımı kararı verilmeyen ve davası devam eden **beş sanık bakımından da, yerel mahkemece BERAAT kararı verilmiştir**. Karar gerekçesinde, mahkeme, ana davada toplanan delillere atfı yaparak ortada hiçbir suçun bulunmadığını belirtip **BAV Fahri Başkanı Sayın Adnan Oktar da dahil olmak üzere, BAV DAVASININ TÜM YARGILANANLARINI AKLAMISTIR**.
- Sonuçta bir kısım basın ve bazı karanlık çevrelerin tahrikleriyle açılması sağlanmış olan bu **davanın bir bölümü zamanaşımı sebebiyle ortadan kalkmış, (aynı iddiaların tartışıldığı) diğer bölümü de beraatle sonuçlanmıştır**.
- Ancak bu aşamada beklenmedik bir gelişme olmuş, **Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nca “zamanaşımı kararının yerinde olduğuna” dair görüş bildirilmesine rağmen** Yargıtay 8. Ceza Dairesi zamanaşımı kararının **bozulmasına** karar vermiştir.
- Yargıtay 8. Ceza Dairesi karar gerekçesinde bu davanın, TCK 313 sayılı kanun üzerinden değil 4422 sayılı kanun üzerinden görülmesi gerektiğini bildirmiştir. 4422 sayılı kanunun zamanaşım süresi henüz dolmadığından yargılamaya devam edilmesi karara bağlanmıştır.
- Dava tekrar görülmek üzere İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi'ne geldiğinde mahkeme heyeti, Yargıtay 8. Ceza Dairesi'nin bozma gerekçesi saydığı 4422 sayılı kanun üzerinden yargılama yapma yetkisi DGM'de olduğu için dava hakkında görevsizlik kararı vermiş ve dosya tekrar Yargıtay'a gitmiştir.
- Dosyayı inceleyen **Yargıtay 5. Ceza Dairesi** çok önemli bir karar almış ve davada Yargıtay 8. Ceza Dairesi'nin bozma gerekçesi saydığı **4422 sayılı yasanın ihlalinin bulunmadığı hükme bağlamış** ve davayı 4422 sayılı yasa kapsamındaki davalara bakmakla yetkili olan DGM'ye değil, yine İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi'ne göndermiştir.
- Bu durumda ortaya şu sonuç çıkmıştır: “Yerel mahkemenin verdiği zamanaşımı kararı ve bu kararın alınmasına sebep olan TCK 313'ten yargılanma süreci doğrudur. Ve dava yine TCK 313'ten devam etmelidir.”
- Halen devam eden davada TCK 313'ün zamanaşımı süresi dolduğundan tekrar zamanaşımı kararı verilmesinden başka bir seçenek bulunmamaktadır. Mahkemenin bu aşıkâr sonucunu fark eden bazı karanlık odaklar, davanın zamanaşımına girmemesi için devreye girmişler ve mahkeme üzerinde baskı kurmaya yönelik çabalarını yoğunlaştırmışlardır. Bu konu tarafımızca dikkatle takip edilmekte, Sayın Mahkeme Heyeti'ni etkilemeye yönelik faaliyetler hakkında girişimlerde bulunmaktadır.

Bilim Araştırma Vakfı camiası mensuplarının yargılandığı davada ortaya çıkan son durum, davanın hukuki açıdan kaçınılmaz bir biçimde zaman aşımı ile sonuçlanması gereğini gündeme getirmiştir.

Özellikle Yargıtay 5. Ceza Dairesi'nin 9 Ekim 2007 tarihli kararıyla bu davanın 4422 sayılı kanun kapsamında değerlendirilmesinin mümkün olmadığı hükme bağlanmıştır.

Aslında bu davanın 4422 sayılı yasa kapsamına girmediği yıllar önce keşinleşmiş ve dava 24 Eylül 2004 tarihinden itibaren TCK 313 iddiasıyla devam etmiştir.

İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi de yaklaşık 2 sene süren yargılama süreci sonucunda davanın kararla zamanaşımına uğradığı hükmüne varılmıştır.

Senelerce TCK 313. madde kapsamında görülmüş olan dava, Yargıtay 8. Ceza Dairesi tarafından -hukukçular tarafından şaşkınlıkla karşılanan bir kararla- 4422 sayılı yasa yönünde mütalaa edilmiş ve zamanaşımı kararı bozularak yargılama sürecine kaldırıldığı yerden devam edilmiştir.

Ancak bu kararla ortaya önemli bir hukuki çelişki çıkmıştır. Zira davanın devam edilmek üzere gönderildiği İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 4422 sayılı yasa kapsamındaki davalara bakma yetkisi bulunmamaktadır. Bu yetki kanunlarca DGM'lere verilmiştir. Yargıtay 5. Ceza Dairesi BAV Davası'nda 4422 sayılı yasa ihlali bulunmadığına karar vermiştir.

Nitekim davanın ilk celsesinde yerel mahkeme görevsizlik kararı almıştır. Bu durumun çözümü için dava dosyası Yargıtay 5. Ceza Dairesi'ne gönderilmiştir. Yargıtay 5. Ceza Dairesi tarihi bir karara imza atarak Yargıtay 8. Ceza Dairesi'nin verdiği hükmün geçersizliğini ilan etmiştir.

Bu kararda, davanın 4422 kapsamındaki suçlara bakmakla görevli olana DGM'de değil İstanbul 2 Nolu Ağır Ceza Mahkemesi'nde devam edilmesine karar verilmiştir. Yargıtay'ın karar metnin ilgili bölümü şu şekildedir:

“... **İstanbul 11. Ağır Ceza Mahkemesi (İstanbul 3 nolu DGM) kararındaki gerekçeye göre** yerinde görülmeyen İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 13.7.2007 gün ve 2007/186 esas, 2007/256 karar sayılı **görevsizlik kararının kaldırılmasına...**”

Yargıtay 5. Ceza Dairesi'nin gönderme yaptığı ve aynen benimsediği İstanbul 11. Ağır Ceza Mahkemesi (İstanbul 3 nolu DGM)'nin 12.9.2003 tarihli (2002/359 E, 2003/258 K sayılı) görevsizlik kararı ise şu şekildedir:

“... **4422 sayılı kanunun kabul tarihinden sonra sanıkların ferden ya da örgütlü olarak bir eylemleri öne sürülmemiş, suça yönelik faaliyet saptanmamıştır. Mahkeme iddianamede anlatım bulan eylemle bağlıdır. Niteleme mahkememizce benimsenmemiştir... O halde görev itirazı hukuka uygun ve yerindedir ve görevsizlik kararı vermek gerekir...**”

Görüldüğü gibi İstanbul 3 Nolu DGM, dosyada 4422 sayılı yasanın unsurlarının bulunmadığını ve buna ilişkin nitelemeyi benimsemediğini açıkça ifade etmiştir. Yargıtay 5. Ceza Dairesi de bu gerekçenin haklı ve doğru olduğunu kabul etmek suretiyle davada **4422 sayılı yasanın unsurlarının bulunmadığını açığa çıkarmıştır**.

Esasen BAV Davası'nda tam 9 ayrı yargı makamı bu dosyada 4422 sayılı yasa ihlali bulunmadığını belirtmiştir. Bu mahkemeler şunlardır:

- 1- İstanbul 3. Devlet Güvenlik Mahkemesi
- 2- İstanbul 4. Devlet Güvenlik Mahkemesi
- 3- İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi
- 4- Bakırköy 5. Ağır Ceza Mahkemesi
- 5- Üsküdar 2. Ağır Ceza Mahkemesi
- 6- Yargıtay 5. Ceza Dairesi
- 7- İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi (ikinci kere)
- 8- İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi
- 9- İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı

Şu halde, Yargıtay 5. Ceza Dairesi, -tartışmaya mahal bırakmayacak şekilde- ge-

rek İstanbul 3 Nolu DGM'nin “burada 4422 yoktur” diyen görevsizlik kararının doğru olduğunu vurgulayarak ve gerekse davayı 2. Ağır Ceza Mahkemesi'ne vererek, davada 4422 sayılı yasanın unsurlarının mevcut olmadığını hükme bağlamış olmaktadır.

Bu, kanunlarımıza göre KESİN VE İTİRAZ EDİLEMEZ bir karardır. Bu davada bundan sonra 4422 sayılı yasa çerçevesinde yargılama yapmaya hukuksal imkan ve yol kalmamıştır.

Nitekim BAV Davası'nın 28.3.2008 tarihli duruşmasında, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı “4422 sayılı yasa ihlali” iddiasına katılmadığını açıkça ifade etmiş ve bu tespitini tutanaklara geçirmiştir.

YARGILAMADA 765 SAYILI YASANIN 313. MADDESİNİN UYGULANMASI HUKUKİ BİR MECBURİYETTİR

Girişte de belirttiğimiz gibi davada 4422 sayılı yasa çerçevesinde yargılama yapmaya hukuksal imkan ve yol bulunmadığından geriye iki seçenek kalmaktadır. Yargılama ya 5237 sayılı yasanın 220. maddesinden ya da 765 sayılı yasanın 313. maddesinden gerçekleştirilmek zorundadır.

Yargılamanın 313. maddeden yapılmasının zorunlu kılan kanuni mecburiyet bulunmaktadır. Çünkü TCK 7. maddeye göre “Suçun işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanun ile sonradan yürürlüğe giren kanunların hükümleri farklı ise, failin lehine olan kanun uygulanır ve infaz olunur” dolayısıyla yargılama **sanıklar açısından daha lehte olan TCK 313 çerçevesinde yapılmalıdır**. Bu durumda, yargılamaya dayanak teşkil edebilecek yasal düzenleme olarak geriye sadece 765 sayılı TCK'nun 313. maddesi kalmaktadır. 24.9.2004 – 22.01.2007 tarihleri arasında, iki yılı aşkın süreyle 765 sayılı TCK'nun 313. maddesine göre yargılama yapılmıştır. Bu yargılama sonucunda mahkeme bazı sanıklar hakkında 5 senelik zamanaşımı dolduğu için ZAMANAŞIMI KARARI vermiş, zamanaşımına uğramayan sanıkları ise yargılamaya devam etmiş ve bunlar hakkında beraat kararı vermiştir.

Yargıtay 5. Ceza Dairesi'nin yargılamanın doğru yerde ve doğru kanun maddesiyle yapıldığını teyid eden 9.10.2007 tarihli kararı açıkça göstermiştir ki bu davada TCK 313 dışında bir maddeden yargılama yapılması ve zaman aşımı süresi dolduğu için zamanaşımından başka bir karar verilmesi mümkün değildir.

ZAMANAŞIMINI ENGELLEME GİRİŞİMLERİNE DİKKAT!

Davanın zamanaşımına gireceğinin kesinleştiği ortaya çıktığında belli bir odağın bu kararın önüne geçmek için harekete geçtiği gözlemlenmiştir. Bu davadan mutlak suretle ceza alınmasını sağlamaya çalışan bu odağın zamanaşımı kararını engellemek için çok ciddi çabalar yürüttüğü bilgimiz dahilindedir. Bu konuda adli makamların dikkatli olması ve yargı sistemimize müdahaleye olanak tanınmaması gereklidir.

BAV CAMİASI BERAAT İSTEMEKTEDİR

Her ne kadar davanın kanunlarımıza göre zamanaşımı ile sonuçlanma zorunluluğu olsa da camiamız bu davadan aklanmayı arzu etmekte ve beraat istemektedir. Zira davaya devam etme imkanı olsa, aynı davada aynı mahkemece beraat kararı verilen 2006/26 esas sayılı dosyada olduğu gibi tüm sanıkların beraat edeceklerine inancımız tamdır. Nitekim BAV Camiası hakkında TCK 313 ihlali iddiasıyla açılan 7 ayrı soruşturmanın tümü takipsizlik kararlarıyla sonuçlanmıştır. Ve bu kararların hepsi ağır ceza mahkemelerinin kararlarıyla tasdik edilmiştir.

Dava dosyasında camiamız mensuplarını aklayan ve toplam sayıları 250'yi bulan pek çok belge, delil ve tanık anlatımı bulunmaktadır. Ancak zamanaşımı süresinin yıllar önce dolduğu, bu davaya devam etmenin ve yeni işlemler yapmanın, ifade alma, delil toplama vs muamelelere girişmenin hukuken imkanı kalmadığı da bir gerçektir.

Kamuoyunun bilgilerine saygıyla arz olunur.

Sedat Altan

Bilim Araştırma Vakfı Başkanı